

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/185/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214219152
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4214219152.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a členiek senátu JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Eriky Madarászovej v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: G. V., nar. XX.XX.XXXX, L. X. rad XXXX/XX, X., o zaplatenie 1.835,46 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno č.k. 7C/122/2015-60 zo dňa 25. októbra 2016, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vyhovujúceho výroku týkajúcej sa lehoty plnenia, v napadnutom zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania zrušuje a vec v rozsahu zrušenia vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.1 Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 810 eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 15.10.2014 do zaplatenia, ktorú povolil žalovanej platiť v mesačných splátkach po 50 eur splatných do 25. dňa v mesiaci, odo dňa právoplatnosti rozsudku až do zaplatenia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého dlhu. Súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami, § 52 ods. 1,2, § 53 ods. 1, 2, 5, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 1, 2, § 9 ods. 1, 2, § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ako aj zisteným skutkovým stavom, na základe čoho mal za preukázané, že strany sporu sú v právnom vzťahu na základe uzatvorenej Úverovej zmluvy zo dňa 20.11.2012 v znení pripojených Všobecných obchodných podmienok, o poskytnutí spotrebiteľského úveru v sume 2000 eur. Uvedenou zmluvou došlo k poskytnutiu a vyčerpaniu bezúčelového úveru s dojednanou konečnou splatnosťou úveru do 15.11.2022. Žalovaná sa zaviazala celý úver aj príslušenstvo splácať v dohodnutých mesačných splátkach po 29,91 eur splatných k 15. dňu od nasledujúceho mesiaca, celkove v počte 120 splátok. Zároveň bol dohodnutý poplatok za správu účtu v sume 1,99 eur mesačne. Žalovaná však nedodrжала dohodnuté podmienky, úver riadne a včas nesplácala, preto ju žalobca listom zo dňa 16.9.2014 vyzval na predčasné splatenie úveru v lehote do 8.10.2014, no napriek výzve pohľadávku neuhradila. Z predloženého rozpisu splátok súd zistil, že žalovaná z poskytnutého úveru uhradila splátky v sume 1190,- eur, ktorú sumu súd započítal ako úhradu istiny z poskytnutého úveru, bez úrokov a poplatkov, pretože posúdil úver ako bezúročný a bez poplatkov podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože zmluva neobsahovala rozpis každej splátky na istinu, príslušenstvo, úroky z omeškania.

1.2 Súd prvej inštancie predmetnú zmluvu posúdil ako spotrebiteľskú, keďže žalovaná zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľ, jedná sa o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Pri zákonomnom posudzovaní danej veci súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi stranami sporu na základe zmluvy uzavretej dňa 20.11.2012 je vzťahom občianskoprávnym a je potrebné naň aplikovať ustanovenia tohto zákona. Súd najskôr zisťoval, či zmluva o úvere má všetky povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010

Z.z. Z predloženej zmluvy o úvere mal súd za preukázané, že neobsahuje podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nakoľko neobsahuje špecifikáciu, v akom rozsahu tá ktorá mesačná splátka zahŕňa v sebe úhradu istiny a uplatneného úroku, koľko z nej predstavujú prípadné poplatky. Pre absenciu tejto povinnej náležitosti (§ 9 ods. 2 písm. k) považoval súd prvej inštancie tento spotrebiteľský úver za úver bez poplatkov a bezúročný. Žalobca preto nie je oprávnený zo zmluvy požadovať okrem istiny poskytnutého úveru aj iné plnenie - úroky obsiahnuté v zmluve, poplatok za omeškanie. Súd konštatoval, že v tomto smere nepostačuje odkaz na Všeobecné podmienky. Účelom tejto náležitosti (písm. k) je informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky. Keďže žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 2000 eur a podľa prehľadu splácania žalovaná na úvere splatila čiastku 1190 eur, súd zaviazal žalovanú k úhrade 810 eur, pretože žalobca má nárok na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovanej. Súd považoval predmetný úver bezúročný a bez poplatkov. Z toho dôvodu v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol aj čo sa týka úrokov, úrokov z omeškania, ktoré si žalobca v žalobe uplatnil. Žalovaná tým, že nesplácala žalobcovi poskytnutý úver riadne a včas, dostala sa do omeškania so zaplatením svojho záväzku dňom 15.10.2014 (uplynutím žalobcom poskytnutej lehoty na zaplatenie zosplateného celého dlhu) a preto má žalobca nárok na ním uplatnený úrok z omeškania. Z toho dôvodu súd priznal úrok z omeškania tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia. Súd povolil žalovanej pohľadávku zaplatiť žalobcovi v splátkach bez odkazu na zákonné ustanovenie § CSP ktoré aplikoval pri rozhodnutí a v dôvodoch uviedol, že pri rozhodovaní prihliadol na osobné a majetkové pomery žalovanej, ktorá je riadne zamestnaná v spoločnosti Euroobuv, a. s. KN, kde dosahuje mes. mzdu okolo 400-500,- eur. Súd prihliadol k určitým všeobecne uznávaným minimálnym mesačným nákladom jednak na dosiahnutie uvedeného príjmu a aj na zabezpečenie nevyhnutných životných potrieb žalovanej, pri zohľadnení osobných a majetkových potrieb na strane žalovanej, ktorá t. č. spláca okrem uvedeného úveru aj ďalší úver od bankovej inštitúcie a preto súd jej umožnil splatenie dlžnej sumy nie v pôvodne určenom rozsahu 29,91 EUR, ale túto sumu navýšil na sumu po 50 eur mesačne, ktorá suma po zrelom uvážení súdu je ešte stále vo finančných možnostiach žalovanej uhrádzať. Na základe uvedeného žalovaná by dlh takto uhradila za necelých 17 mesiacoch, ktorú dobu súd považoval za primeranú a preto rozhodol tak, že jej povolil splátky. O trovách konania rozhodol súd len s poukazom na ust. podľa § 262 ods. 1 CSP bez bližšieho odôvodnenia tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

3. Proti tomuto rozsudku do zamietajúceho výroku, do výroku o povolení splátok a výroku o náhrade trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý žiadal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmeniť a vyhovieť žalobe v plnom rozsahu. Namietal nesprávne právne posúdenie veci, v otázke úveru bez úrokov a bez poplatkov. Poukázal na to, že v samotnom texte zmluvy sú riadne uvedené - výška anuitnej splátky, ich počet, termín splatnosti 1.anuitnej splátky a periodicitu a termín splatnosti anuitnej splátky. Poukázal na bod 2.5.3 Obchodných podmienok (účinné do 30.6.2016), ktorý popisuje anuitné splácanie a z ktorého vyplýva, že počet a termíny splátok istiny aj úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Uvedené platí aj pre údaj o výške splátky. Banka bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytne spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, ktorá uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny a úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby. Uviedol, že výška, počet a termíny splátok poplatkov, u ktorých sú tieto údaje a povinnosť ich úhrady zrejma už v čase uzatvorenia zmluvy, sú uvedené v samotnom texte zmluvy. Ostatné poplatky a ich výška sú uvedené v Sadzobníku poplatkov, ktorý je súčasťou VOP. V bode 2.5.5. OP je zase uvedené poradie uspokojovania pohľadávky. S poukazom na dôvodovú správu k § 9 ods. 2 písm. k) je žalobcu toho názoru, že účelom a cieľom zákona č. 129/2010 Z.z. v časti týkajúcej sa dotknutej náležitosti nebola tá skutočnosť, aby bol spotrebiteľ informovaný v číselnom vyjadrení o tom, čo sa zo splátky započítava na istinu, úrok, úrok z omeškania a poplatky. Nakoniec žalobca poukázal aj na rozsudok Súdneho dvora z 9.11. 2016 vo veci C-42 /15, z ktorého vyplýva, že zmluva o úvere a nemusí obsahovať presné určenie, aká časť každej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť sa použije na splátku bežných úrokov a poplatkov. V odvolaní ďalej namietal, že súd povolil žalovanej splácať prisúdenú sumu v mesačných splátkach po 50 eur napriek tomu, že nedostatočne zistil skutkový stav pre takéto rozhodnutie, ktoré považuje v tejto časti za nepreskúmateľné. Namietal, že súd vychádzal len z tvrdenia žalovanej o výške jej príjmu a vyživovacej povinnosti k mal. dieťaťu. Napriek tomu, že žalovaná žiadala o povolenie splátok vo výške 80 eur mesačne, súd jej povolil splátky v nižšej sume po 70 eur (poznámka odvolacieho súdu správne 50 eur) mesačne. Žalobca v odvolacom návrhu žiadal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom

rozsahu zmeniť a žalobe v plnom rozsahu vyhovieť a zaviazať žalovanú uhradiť dlžnú sumu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň mu priznať nárok na náhradu trov celého konania.

4. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhla rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, že odvolanie je len všeobecné, nezaoberá sa v ňom žalobca touto konkrétnou vecou, ale skopíroval texty z iného odvolania, nesúvisiace s týmto prípadom. Pokiaľ ide o splátky, tie platí pravidelne mesačne po 50 eur aj napriek tomu, že rozsudok nie je právoplatný.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom v zamietajúcom výroku, vo výroku o povolení splátok a výroku o trovách konania, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo a po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania, dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutých výrokoch - zamietajúcej časti, v časti povolenia splátok a v súvisiacom výroku o trovách konania podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou doručenu súdu dňa 21.10.2014 domáhal od žalovanej zaplata sumy 2018,71 eura, ktorá pozostáva z neuhradenej istiny 1.835,46 eura, dohodnutých nezaplatených úrokov z úveru vo výške 89,67 eura, sankčných poplatkov v sume 4,29 eura, poplatkov v sume 89,29 eura, úroku 12,90% ročne z nezaplatennej istiny od 15.10.2014 do zaplata, úroku z omeškania vo výške 8% ročne z nezaplatennej istiny a úrokov od 15.10.2014 do zaplata a trov konania.

Žalobca dňa 20.11.2012 uzatvoril so žalovanou Úverovú zmluvu č. 18377 na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 2000 eur. Úroková sadzba bola vo výške 12,9 % p.a. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach po 29,91 eura a celý úver aj s príslušenstvom bola žalovaná povinná splatiť do 15.11.2022. Žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti, a preto bola listom zo dňa 16.09.2014 vyzvaná na predčasné splatenie poskytnutého úveru v lehote do 08.10.2014. Napriek výzve nebola pohľadávka žalobcu voči žalovanej uhradená. Žalovaná uhradila na istinu úveru sumu 1190 eur, na základe čoho dlžná istina ku dňu zosplatenia predstavovala 810 eur (2000 eur - splátky istiny 1190 eur).

7. Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

8. Ustanovenie § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. stanovuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Absenciu niektorej z predpísaných náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), zákon v § 11 ods. 1 sankcionuje tak, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Ďalej § 11 stanovuje, že úver je bezúročný a bez poplatkov aj v prípade nedodržania písomnej formy a v prípade nesprávne uvedenej ročnej percentuálnej miery nákladov v neprospech spotrebiteľa.

9. Odvolací súd posudzujúc predmetnú vec v zmysle vyššie uvedeného skutkového stavu a zákonných ustanovení dospel k záveru, že dôvody, pre ktoré súd vo zvyšku žalobu zamietol sú nesprávne. Je nepochybné, že medzi zmluvnými stranami bola uzatvorená úverová zmluva v zmysle ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorá má povahu tzv. absolútneho obchodu. Zároveň ide o spotrebiteľský právny vzťah v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa vzťahuje zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. V danom prípade bola medzi stranami sporu uzatvorená písomná úverová zmluva, ktorej platnosť nebola spochybnená.

10. Odvolací súd zaoberajúc sa odvolacou námietkou žalobcu uvedenou v odvolaní uvádza, že sa nestotožňuje s výkladom súdu prvej inštancie ohľadom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. Tento zákon nadobudol účinnosť dňa 11.06.2010. Podľa jeho prílohy č. 1 prebral právne záväzné akty Európskej únie, okrem iného Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (Ú.v. EÚ L 133, 22.5.2008). Podľa čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48/ES, zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely

splatenia. Podľa čl. 22 ods. 1 Smernice 2008/48/ES, keďže táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia, členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice. Odvolací súd preto dospel k záveru, že podľa eurokonformného výkladu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach, samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky. Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je treba za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Nakoniec ani z dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v Smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky.

11. V predmetnom konaní nebolo sporné, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má všeobecné náležitosti podľa Občianskeho zákonníka. Sporným nebolo ani to, že vymedzuje celkovú výšku úroku, druh a účel úveru, výšku úrokovej sadzby, výšku mesačnej anuitnej splátky, termín prvej splátky, počet splátok a periodicitu a termín splatnosti splátok, splatnosť úveru, ako aj celkovú čiastku, ktorú je povinný klient zaplatiť. Všetky tieto údaje sú špecifikované v zmluve o úvere zo dňa 20.11.2012.

12. Záverom odvolací súd upriamuje pozornosť súdu prvej inštancie na Rozsudok súdneho dvora (tretia komora) z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, ktorý podal Okresný súd Dunajská Streda rozhodnutím z 19. decembra 2014 doručeným súdному dvoru 02.02.2015 v súvislosti s konaním Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Biróovej. Z jeho bodu 59 vyplýva, že článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Na uvedený rozsudok reagovala aj legislatíva zákonom z 12. októbra 2017 č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, a ktorým došlo k zmene ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i/ zákona 129/2010 Z.Z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1. mája 2018 slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „frekvenciu splátok a“. V dôvodovej správe k tomuto zákonu sa uvádza, že vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnuté so zreteľom na závery vyjadrené v rozsudku C-42/15. Legislatíva tak reagovala na stav, podľa ktorého niektoré súdy vykladali predmetnú vnútroštátnu úpravu nesúladne so smernicou 2008/48/ES.

13. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil v napadnutom zamietajúcom výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania a vec podľa § 391 ods. 2 CSP vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie,

14. Odvolací súd preskúmal i odvolaním napadnutú časť rozsudku, ktorým súd povolil žalovanej zaplatiť prisúdenú pohľadávku v splátkach po 50 eur mesačne a dospel k záveru, že táto časť odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie je nepreskúmateľná pre nedostatok dôvodov. Súd prvej inštancie vôbec neuviedol podľa akého zákonného ustanovenia postupoval pri rozhodovaní o povolení splátok a rovnako tak v spise absentuje preukázanie majetkových a osobných pomerov na strane žalovanej, ktoré posúdil ako dôvody pre povolenie splátok. Súd prvej inštancie rozhodoval už za účinnosti Civilného sporového poriadku, ktorý v ust. § 232 ods. 3 upravuje lehotu na plnenie 3 dni plynúcu od právoplatnosti rozsudku a zároveň umožňuje súdu v odôvodnených prípadoch určiť lehotu dlhšiu. Súd prvej inštancie nepostupoval podľa citovaného ustanovenia, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku o povolení splátok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

15. V ďalšom konaní sa súd prvej inštancie bude opätovne zaoberať nárokom žalobcu v zamietajúcej časti rozsudku v zmysle vyššie uvedených záverov, vykoná dokazovanie vo veci samej a opätovne rozhodne aj o návrhu žalovanej na povolenie splátok a toto svoje rozhodnutie riadne odôvodní. Právnym názorom odvolacieho súdu je súd prvej inštancie viazaný (§ 391 ods. 2 CSP). V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne o náhrade trov, vrátane odvolacieho konania v zmysle § 396 ods. 3 CSP.

14. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).